

Beste kameraden, partijgenoten, belangstellenden, voor jullie allemaal een voorspoedig, solidair en strijdbaar 2016 toegewenst namens de SP in Rotterdam.

Speeches op nieuwjaarsfeestjes mogen eigenlijk niet al te zwaar op de hand zijn. Mensen komen naar dit soort bijeenkomsten om op een gezellige en informele manier elkaar te zien en te spreken aan het begin van het nieuwe jaar. En om elkaar voor dat nieuwe jaar het beste te wensen.

Dit jaar is er echter alle reden voor grote zorgen. Niemand kan er om heen. 2015 is het jaar waarin oorlog, onderdrukking en geweld voor ons deel van de wereld, Europa, Nederland, heel veel dichterbij kwam. Ik ben het eens met Willem Schinkel, socioloog aan de Erasmus universiteit, die op een bijeenkomst vorig jaar zei: “We hebben niet te maken met een vluchtelingen-crisis, we hebben te maken met een oorlog die volstrekt uit de hand aan het lopen is”. Wij hebben die oorlog niet veroorzaakt of gewild. Maar ook de grote meerderheid van gewone mensen in Syrie, Irak, Jemen of Afghanistan hebben die oorlog niet veroorzaakt of gewild. Ze zijn wel het slachtoffer.

Wat we kunnen doen is eisen van onze politieke leiders in Nederland en de Europese Unie om niet nog meer olie op het vuur te gooien. Meer bommen, meer doden, meer spierballen, dat leidt enkel tot meer oorlog en meer vluchtelingen. De enige manier is om een weg naar de vrede in te zetten, van mens tot mens, rechtvaardig en duurzaam. En om de toevoer van geld en wapens naar barbaren te stoppen. Niet gemakkelijk, maar wel de enige manier om erger te voorkomen. Dat zullen we in 2016 van onze leiders moeten eisen, tegenover alle stoere oproepen om 'ze' te vernietigen, en tegenover alle oproepen voor meer bommen en meer geweld.

In de tussentijd is het niet meer dan een basale vorm van beschaving voor een rijk land als Nederland om ruimhartig ook onze verantwoordelijkheid te nemen om slachtoffers van de oorlog op te vangen en een veilig heenkomen te bieden. Ook in Rotterdam.

In onze stad was en is veel beroering over de komst van een Asielzoekerscentrum van 600 plekken bij

de wijk Beverwaard. Ik ben blij dat een ruime meerderheid van de gemeenteraad die verantwoordelijkheid heeft genomen en niet gezwicht is voor de kritiek en de hetze tegen vluchtelingen, aangejaagd door extreem rechts en de PVV van Geert Wilders.

De SP-fractie stond en staat volmondig achter dat besluit. We zullen ons ook het komend jaar, nu in de lente de eerste vluchtelingen daar opgevangen zullen worden, inzetten om die mensen welkom te heten en zo snel mogelijk volwaardig op te nemen in onze samenleving. We zullen ons ook inzetten voor de zorgen in de buurt. Waar die terecht zijn is actie vanuit de overheid nodig. Waar die onterecht zijn, zullen we die ook in gesprekken mensen tegen moeten spreken.

We zijn als SP Rotterdam nu bezig om een huis-aan-huis krant te maken voor bewoners van IJsselmonde waarmee we het gesprek met mensen willen aangaan over terechte zorgen en over vooroordelen. Daarmee gaan we in februari en maart huis aan huis aanbellen in de wijken. Met klopploegen, zoals onze nieuwe landelijk voorzitter, Ron Meyer, dat noemt.

Maar 2015 was in de media over de hele wereld ook het jaar waarin er op alle mogelijke manieren veren in de reet van Rotterdam gestoken werden. De lonely planet, de markthal, onze burgemeester, Rotterdam is hip. Toch? Zelf ben ik erg blij om in deze stad te mogen wonen en werken. Ik vind al heel lang dat Rotterdam de meest interessante en eigenlijk de enige grote stad van dit land is. Daar had ik geen markthal of heb ik geen depot in het museumpark voor nodig.

Maar hoe enthousiast ik ook ben over de binnenstad van Rotterdam. Ik heb grote zorgen dat dit stadsbestuur toch vooral bezig is met het optrekken van een prachtige facade in het centrum van de stad, waarachter de volkswijken, op Zuid en in Delfshaven verkommeren.

2015 was het jaar van het hippe Rotterdam, maar ook van de blijvend hoge werkloosheid onder jongeren en in de meeste volkswijken. Het jaar waarin mensen die rond moeten komen met een minimuminkomen er op achteruit gingen door kabinetsbeleid en ook nog eens keer tot 600 euro als gevolg van het beleid van het college van Leefbaar Rotterdam, D66 en het CDA. En het was ook het jaar waarin de huren fors stegen en waarin datzelfde college een woonvisie presenteerde om nog eens 20.000 betaalbare en goedkope woningen te slopen of te verkopen. En het was ook het jaar waarin veel Rotterdammers die zorg en ondersteuning nodig hebben nul op het rekest kregen.

Hoe verknipt kun je zijn, als grootste bestuurspartij in deze stad, Leefbaar Rotterdam, als je tegen mensen vertelt dat er geen vluchtelingen in deze stad opgevangen mogen worden omdat die onze sociale huurwoningen, onze uiterkingen en onze zorg inpikken. Als je tegelijkertijd zelf van plan bent om diezelfde woningen op grote schaal te slopen. En als je zelf verantwoordelijk bent om bijstandsgerechtigden, langdurig zieken, mensen met een beperking en ouderen met alleen AOW honderden euro's af te pakken. Honderden euro's die het verschil maken tussen een sober, maar nog enigszins normaal leven, en afhankelijk zijn van de bedeling, de voedselbank of van je familie.

Mijn collega Querien Velter is samen met huurdersorganisaties en andere Rotterdammers een hele mooie actie aan het voorbereiden tegen de afbraak van de volkshuisvesting in deze stad. We gaan campagne voeren tegen de woonvisie van Ronald Schneider en waarschijnlijk een referendum op de kaart zetten over die plannen. Daarvoor zullen we de komende maanden 10.000 handtekeningen moeten ophalen, maar geen haar op mijn hoofd die er aan twijfelt dat dit gaat lukken. Laat 'volkspartij' Leefbaar Rotterdam maar eens de afbraak van betaalbare woningen verdedigen tegenover de eigen achterban in IJsselmonde, Charlois of Alexanderpolder die afhankelijk zijn van diezelfde sociale huur. We hopen en verwachten dat ook andere partijen, voorop de PvdA (Hendrik Spiekman zou zich omdraaien in zijn graf bij wat er in Rotterdam gebeurt) zich zullen aansluiten bij dat verzet.

Tot slot nog even naar de actualiteit van de Rotterdamse politiek. Ik moet jullie teleurstellen, want ook dat is wel een beetje zwaar op de hand aan het worden.

Het zittende stadsbestuur van Leefbaar Rotterdam, D66 en CDA is niet goed voor Rotterdam. Wat volstrekt ontbreekt is een sociaal verhaal en een beleid waarmee ook de Rotterdammers waarvoor het even tegenzit, die niet mee kunnen komen met de rat-race perspectief krijgen in deze stad. In de nieuwjaarstoespraak van onze burgemeester had hij het daar ook over, voorzichtig en in neutrale bewoordingen. Maar de burgemeester bepaalt het beleid niet, dat doet de coalitie.

Een coalitie die over van alles en nog wat tot op het bot verdeeld is en van incident naar incident holt. In november van het vorige jaar heb ik als fractievoorzitter van de SP gezegd: breek het coalitieakkoord open, hier is geen draagvlak en geen enthousiasme voor, een coalitie tussen D66 en het PVV-light van Joost Eerdmans kan geen stand houden en kan vooral maar weinig goeds opleveren voor de stad. De afgelopen weken was er opnieuw crisis in de coalitie. Volgende week hebben we daar een discussie over in de raad. D66 durft het vooralsnog niet aan te breken en te kiezen voor het alternatief

zonder Leefbaar Rotterdam en zonder PVV-light, een alternatief dat klaar staat en waarvoor ook de SP zijn verantwoordelijkheid wil nemen.

Maar wanneer dan wel? Wanneer is ook voor Salima Belhaj de druppel gevallen die de emmer doet overlopen?

Ik wil over een ding volstrekt duidelijk zijn. We staan klaar als SP fractie om onze verantwoordelijk te nemen in een nieuwe coalitie die dit vecht-college kan vervangen. Maar we zijn geen gekke henkie. Dat zal dan wel het komende halve jaar moeten gebeuren. We zijn niet van plan om in te springen om het anti-Wilders imago van D66 een paar maanden voor de tweede kamer verkiezingen in 2017 op te poetsen, want we willen nog wat kunnen veranderen aan het beleid van deze stad. En dat gaat niet meer lukken als we niet de tijd krijgen om ons sociaal beleid minstens ook voor een deel om te zetten in de praktijk. Mijn boodschap aan de collega's van D66 is dan ook: wil je het anders, doe het dan ook en wel snel, en als je blijft treuzelen en misten en maren: blijf dan zitten met PVV-light, maar dan ook op de blaren blijven zitten. De afrekening komt dan wel met de verkiezingen in 2017 en 2018.

Excuus dat ik jullie feestje heb verknald met een zwaar en lang verhaal. In maart ben ik 10 jaar lid van de gemeenteraad, net als mijn collega Josine Stormann. Tijd voor een feestje? Ik hoop dat ik jullie dan een optimistischer verhaal kan vertellen. En anders wordt dat januari 2017.

Voor dit jaar:

Altijd voorop lopen.

Durf te strijden, durf te winnen!